

عنوان مقاله:

بررسی امکان پرورش ماهی شیب *Acipenser nudiventris* در استان خوزستان

محل انتشار:

دومین همایش ملی توسعه پایدار دریا محور (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

محمد یونس زاده فشالی - پژوهشکده آبرزی پروری جنوب کشور، اهواز

فرخ امیری - پژوهشکده آبرزی پروری جنوب کشور، اهواز

سیدعبدالصاحب مرتضوی زاده - پژوهشکده آبرزی پروری جنوب کشور، اهواز

منصور نیک پی - پژوهشکده آبرزی پروری جنوب کشور، اهواز

خلاصه مقاله:

در این تحقیق امکان تعیین بهترین تراکم کشت در ماهی شیب مورد بررسی قرار گرفت. مطالعه در قالب 3 فاز تراکم با کلاسه وزنی مختلف در ماهی شیب انجام شد. در فاز 1 تراکم های 1/5، 3 و 6 کیلوگرم بر متر مربع با وزن اولیه بچه ماهی شیب $7/93 \pm 91/0$ گرم با طول کل $270 \pm 43/1$ میلی متر، در فاز 2 تراکم های 3، 6 و 9 کیلوگرم بر متر مربع با وزن اولیه و طول کل بچه ماهی شیب به ترتیب $58/290 \pm 13/6$ گرم و $410 \pm 9/2$ میلی متر و در فاز 3 تراکم های 6، 8 و 10 کیلوگرم بر متر مربع با وزن اولیه و طول کل به ترتیب $06/646 \pm 33/20$ گرم و $552 \pm 48/5$ میلی متر مشخص شد. کلیه تیمارها با 3 تکرار مشخص شد. شاخصهای رشد و تغذیه یی در هر فاز مورد بررسی قرار گرفت. در تراکم های 1.5، 3، و 6 کیلوگرم بر متر مربع با میانگین وزن نهایی به ترتیب $18/274 \pm 16/26$ گرم، $71/250 \pm 48/18$ گرم و $88/235 \pm 13/3$ گرم بدست آمد که در تیمارها اختلاف معنی داری مشاهده نشد ($P > 0.05$). ضریب تبدیل غذایی در تیمارهای 2، 3 و 6 به ترتیب 0.74 ± 0.18 و 0.99 ± 0.31 و 0.06 ± 0.14 بود. در فاز 2 پرورش با تراکم های 3، 6 و 9 کیلوگرم بر متر مربع میانگین وزن نهایی به ترتیب $02/607 \pm 47/76$ گرم، $32/557 \pm 46/13$ گرم و $86/619 \pm 64/57$ گرم بدست آمد بیشترین میانگین وزن تراکم 9 کیلوگرم بر متر مربع بدست آمد ($P > 0.05$). ضریب تبدیل غذایی در تیمارهای 1، 2 و 3 به ترتیب 0.04 ± 0.38 ، 0.09 ± 0.44 و 0.35 ± 0.42 بود که اختلاف معنی داری را نشان نداد ($P > 0.05$). رشد روزانه در در تیمارهای 1، 2 و 3 به ترتیب $50/6 \pm 55/1$ گرم در روز، $97/4 \pm 84/0$ گرم در روز و $00/1074 \pm 60/96$ گرم در روز محاسبه شد. در فاز 3 با تراکم های 6، 8 و 10 کیلوگرم بر متر مربع میانگین وزن نهایی به ترتیب $80/1020 \pm 43/13$ گرم و $08/1238 \pm 62/46$ گرم بدست آمد بیشترین میانگین وزن در تراکم 10 بدست آمد که با تراکم های 6 و 8 اختلاف معنی داری نشان داد ($P < 0.05$). ضریب تبدیل غذایی در تیمارهای 1، 2 و 3 به ترتیب $26/1 \pm 28/0$ ، $22/1 \pm 30/0$ و $60/1 \pm 36/0$ بود ($P > 0.05$). درصد بازماندگی در کلیه تیمارها 100 درصد بود. با توجه به نتایج تحقیق حاضر میتوان گفت که ماهی شیب گونه تراکم پذیری بوده و در تراکم های حاضر در فازهای مختلف شاخص های رشد و تغذیه کارایی بالاتری داشته است

کلمات کلیدی:

ماهی شیب، تراکم، رشد، تیمار و پرورش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/616961>

